

zpravodaj kocianovy houslové soutěže 2002

Pátek 10. května 2002

XLIV. ročník KHS

Číslo 3

Úvodník závistivého klavíristy

V tuto chvíli, když vidím jak proudí houslisté směrem k Rožkotovu divadlu, mě posedla malá závist klavíristy. Jakkoli si milí houslisté vychutnávají tu samozřejmost, že si své nejmilejší ohmatané housličky, na kterých znáte každický kousek dřeva, můžete nosit s sebou kam chcete? Můžete si pocvičit třeba i uprostřed rozkvetlé louky, najdete si doma i jinde tichý kout, nemusíte přestat cvičit ani při výletu na chalupu. A hlavně - musí to být nádherně uklidňující, když na pódiu máte s sebou svůj nástroj, své druhé já, svůj kousek domova... Představte si, jak jsme na tom my nebozí klavíristé - cvičíme hodiny na nástroj, na který dokonale přivykneme, abychom potom na koncertním pódiu usedli k nástroji úplně jinému. Má to nějakou logiku? Představte si absurdní příklad, jak by se vám hrálo, kdybyste „vyfasovali“ nástroj pár minut před koncertem a mohli se na něm nanejvýš chvíli rozehráť? No tak tohle my klavíristé zažíváme běžně. A navíc - skutečně každý klavír je jiný, má především jinak „vychozenou“ mechaniku, jiný odpor kláves, apod. Každý klavírista rád dává k lepšímu, že zejména na malých městech je koncertování mnohdy malé dobrodružství. Další Vaše výhoda milí houslisté - nástroj si kdykoliv můžete doladit. Klavírista je někdy donucen vlivem okolností hrát i na nástroj, který potkal ladiče možná někdy před třicetiletou válkou. A zkuste doladit klavír během pár vteřin (jako housle), když i zkušený ladič se někdy musí piplat s nástrojem celé dopoledne (nic proti ladičům, svému řemeslu rozumí dokonale, ale opět bývá na vině nástroj, který má své rozměry).

Tušíte už milí houslisté jak náročná je role Vašeho doprovazeče, když při KHS na pódiu Rožkotova divadla musí okamžitě reagovat na nástroj, který skutečně vidí zblízka až při Vašem soutěžním výkonu?

Našel jsem snad jedinou výhodu, která může potěšit moji klavírní rodinu. Nehrozi nám, že zapomeneme nástroj někde ve vlaku nebo na stolku v cukrárně. Takže zejména Vy milí houslisté, co máte sklon k rozržitosti, pozor! Máte housle s sebou, podívali jste se do pouzdra? Že nemáte ani to pouzdro? Takže utíkáte zpátky? Chápu - můj úvodník už tedy nedočtete, na shledanou!

Mirek Němec

Foto: BoD

Stánek MUSIC Jany Dytrichové patří k neodmyslitelnému koloritu KHS. A sortiment? Přesvědčte se!

Program dnes

- 9:00 2. kolo III. kategorie
»»»» vyhlášení výsledků
III. kategorie 30 minut
po ukončení 2. kola
- 13:00 2. kolo IV. kategorie
»»»» vyhlášení výsledků
IV. kategorie 30 minut
po ukončení 2. kola
- 19:30 Společenský večer pro
účastníky a hosty soutěže
(salónek restaurace Poprad)

Program zítra

- 10:00 Přijetí vítězů a zahraničních
účastníků starostou města
(obřadní síň MěÚ)
- 11:00 Seminář k průběhu soutěže
s předsedou poroty
- 14:30 Závěrečný koncert vítězů
KHS 2002 (Rožkotovo
divadlo)
- 19:00 Koncert držitelů cen KHS
(Brandýs nad Orlicí)

Edušk Milu

Nejraději dostává „slzičky Panny Marie“

Sedminásobná vítězka soutěže Jana Nováková, laureátka Wieniawského soutěže v polském Lublinu v roce 2000. Zúčastnila se řady mistrovských kurzů, nahrávala v Českém rozhlasu, účinkovala na koncertech v Polsku, Německu a Itálii. Její repertoár je široký. Na středním zahajovacím koncertu vystoupila s bratrem Petrem. Janiny housle jsou stařítké italské housle půjčené ze státní sbírky, hraje na ně pět let a je s nimi nadmíru spokojená.

Na zahajovacím koncertu 44. ročníku KHS okouzila posluchače (spolu se svým bratrem) strhujícím a barevným provedením fantazie pro housle a klavír „Vůl na střeše“ D. Milhauda. Příjemným překvapením pro domácí publikum byl přídavek pocházející z autorské dílny mladého ústeckoorlického hudebníka a skladatele Jana Hrodka ml. Skladba s názvem „Večírek“ byla příjemnou tečkou za hodnotným koncertem. Zpravodaji KHS poskytla následující rozhovor:

• Pocházíte z muzikantské rodiny. Přibližte nám, na co rodiče hráli a co dělají nyní.

„Moje maminka vystudovala konzervatoř na housle i na klavír. Momentálně vyučuje klavír. Tatínek hrál na housle, teď je malířem písma. Ale vždycky, když nechám své housle doma, poznám, že tatínek na ně hrál.“

• Od kolika let hrajete?

„Začala jsem v necelých pěti letech.“

• Líbí se Vám spojení vážné a moderní hudby, jak ji hraje Vanessa May?

„Musím říct, že se mi toto spojení zrovna nelíbí. Obdivuju Vanessu May, protože ona má poctivý základ, na housle hrát umí, má výbornou techniku. Nicméně já se držím neustále svého řemesla, tzv. vážné hudby. Populární hudbu ani neposlouchám, ani ji nijak nefandím.“

• Máte hudební vzor? Který skladatel je Váš oblíbený? Vybíráte si repertoár sama?

„Od konzervatoře mám nějaký sen, jenže ten svůj repertoárový sen vždycky konzultuji se svými profesory. Většinou jsou hodní, když mně to nechají hrát, pokud tedy uznají, že na to mám. Ve škole musím jet podle studijního plánu. Ale je to demokratické.“

• Je rozdíl ve výuce na Royal College of Music v Londýně? A jak jste na tom po dvou letech s angličtinou?

„Ta škola je naprosto srovnatelná s českou AMU. Je tam trochu jiný přístup ke studentům, také jiná forma studia. Na studenty se kladou větší nároky na samostatnost. Větší důraz kladou na orchestrální a komorní hru a vůbec na souborové hraní muzikantů. To si myslím, že se v Praze trochu zanedbává.“

Před odjezdem jsem se učila pouhý rok angličtinu, takže jsem tam jela s úplnými základy.“

• Hrála jste pod taktovkou Jiřího Bělohlávky.

„Měla jsem to obrovské štěstí, že jsem si zahrála s Pražskou komorní filharmonií pod taktovkou pana Bělohlávky. Bylo to na prvním ročníku talentů roku v roce 1999. Tenkrát jsme hráli Brahmsův koncert. Byl to pro mě velký zážitek zahrát si s takovou osobností. Před koncertem jsem byla hodně nervózní a on mě jako člověk naprosto uklidnil.“

• S bratrem Petrem trénujete od dětství. Kolik času máte na sebe a společné hraní teď?

„Je to hodně komplikované, protože jsem doma jenom třikrát do roka. Musím říct, že spolupráce s bratrem je nejméně náročná. Jsme spolu totiž tak zžití, že nepotřebujeme tak často hrát.“

• Jaké dostáváte ráda květiny?

„Nejraději mám červené růže, pomněnky a slzičky Panny Marie - jsou to růžovo-fialové kytičky.“

• Jakým způsobem relaxujete? Máte radši přírodu nebo chodíte za hudbou?

„V Londýně tu relaxaci využívám hodně, chodím často na koncerty a do divadel. Když jsem však doma, tak jezdíme k babičce na Šumavu. Prcháme z města.“

• Který koncert jste navštívila naposled jako divák?

„No, to už je hodně dlouho. Ne, bylo to v dubnu ve škole. V Anglii máme takový „lunch-time concert“, to jsou tříčtvrtěhodinové výplně oběda.“

• Na jakou dobu v Anglii zůstanete a jak své studium zakončíte?

„Rozhodla jsem se, že tam zůstanu pět let a studium zakončím mezinárodní bakalářskou zkouškou.“

• Prozradte nám Vaše poslední úspěchy?

„Byla jsem pozvaná Václavem Hudečkem na vánoční turné po České republice a Moravě. Budeme s bratrem koncertovat za dva týdny na festivalu Pražské jaro.“

Děkuji za rozhovor.

-IN-

Nedostala se na Vás všechna čísla zpravodaje? Rádi by jste se podívali i na další fotografie? Navštivte oficiální stránky KHS na internetu a podívejte se do rubriky Archiv.

www.bod.cz/khs/khs.htm

Lidstvo jde stále vpřed, ale člověk zůstává pořád stejný.

Goethe

„Nejsem profesionální odborník“

Nadšeným posluchačem zahajovacího koncertu 44. ročníku KHS byl i hejtman Pardubického kraje Roman Línek. Po koncertě neopomenul zdůraznit, že KHS byla v rámci kraje zařazena mezi první desítku nejatraktivnějších a nejhodnotnějších akcí zvýrazňujících náš kraj po celé republice i v zahraničí. Tyto akce budou mít (a mají) zvláštní podporu Pardubického kraje. Zpravodaji KHS Roman Línek poskytl malé interview:

• Jaký máte vztah k hudbě?

Roman Línek, hejtman Pardubického kraje: „Nejsem profesionální odborník, ale v mládí jsem absolvoval oba cykly na klavír. Nyní moje děti navštěvují také základní uměleckou školu. A samozřejmě o Vánocích zpíváme koledy. To je asi vrchol naší domácí amatérské produkce. Hudbu mám rád pochopitelně jako divák.“

• Máte tedy určité své oblíbence.

„Ve vážné hudbě je to Mozart a Vivaldi, poslechnu si však rád i Gershwina a jeho Rapsodii v modrém a nepohrdnu ani Bohuslavem Martinů. Další vazba s hudbou je ta, že tento kraj má ve svém znaku lyru, symbol hudby. Jsme vlastně jediný kraj, který se k hudbě hlásí. Kromě Martinů a Smetany, je to také Kocian, jehož jméno nese tato soutěž. Je to jedna z mála akcí, které charakterizují kraj. Právě KHS svým již 44. ročníkem si získala více než republikový

věhlas. Je zařazena po boku Velké pardubické nebo Smetanovy Litomyšle.“

• Jezdíte na tuto soutěž do Ústí nad Orlicí pravidelně?

„Ne, dnes jsem tu premiérově. Těším se na dívku, která zde sedmkrát vyhrála. Tím si také vylepším reputaci z minulých soutěží.“

• Podporujete tedy mladé umělce?

„Určitě. Je důležité fandit mladým a umění. Na druhou stranu musím říct, že pozice Pardubické konzervatoře je dennodenním připomenutím toho, že tady máme mnoho talentovaných mladých lidí. Je to i tím, že tato soutěž si tu dlouholetou tradici drží.“

Děkuji za rozhovor.

-IN-

Tipy pro chvíle volna

Návštěvníky letošní soutěže KHS přivítalo překrásné jarní počasí. Nebe bez mráčku, voňavý vzduch a všude překrásná zeleň. Pokud nebudete chtít celý den trávit cvičením a nervózním čekáním na vaše vystoupení, můžete trávit chvíle volna nabíráním sil v přírodě.

Opravdu nejzajímavější výlet, který vám zabere přibližně dvě hodinky, je na Andrlův chlum. Na jeho vrcholu stojí překrásná rozhledna s nádherným výhledem na Orlické hory, na údolí směrem k Litomyšli a až na Vysočinu. Pod rozhlednou je restaurace, kde je možné i poobědvat. K rozhledně se dostanete nejlépe po červené značce, která vede kolem kapliček křížové cesty.

Na kratší procházku se můžete vydat také po červené značce na druhou stranu. Přijdete k letišti, ale pokud nechcete na delší výlet, musíte se vrátit stejnou cestou. Na zpáteční cestě k náměstí se můžete občerstvit v restauraci U skoby, kde vás čeká posezení venku na terase.

Přímo ve městě, kousek za nemocnicí se nachází park zvaný Wolkerovo údolí, který vás může lákat k opravdu krátké procházce.

Ať se vám v Ústí líbí, v divadle i v přírodě.

Vzhledem k tomu, že se s postupujícím dnem stále zatahuje, chtěli bychom vám nabídnout program i pro deštivé chvíle. Můžete například navštívit galerii Koráb (mezi náměstím a autobusovým nádražím), kde shlédnete výstavu obrazů Šárky Hrouzkové a keramiku Tomáše Vrány. Dále můžete navštívit Městské muzeum v Ústí nad Orlicí přímo na náměstí.

-SV-

Dva pohledy na ústecké náměstí

AMEROPA - pozvánka na kursy

V redakci máme pro účastníky KHS a ostatní zájemce informační brožury mistrovských kursů a festivalu Ameropa 2002. Housle na těchto kursech vyučují: Václav Snitil (ČR), Semyon Yaroshevich (Izrael), Ben Sayevich (USA), Jaroslav Foltýn (ČR), Yuri Vodovoz (USA). Využijte možnosti setkat se se špičkovými pedagogy ve svém oboru! Mistrovské kursy se konají od 28. července do 10. srpna 2002 v Praze. Špičkoví pedagogové budou vyučovat i hře na violu, violoncello, klavír, ad. Přijďte si do redakce KHS v 1. patře divadla pro bližší informace a přihlášku.

-mn-

Foto: BoD

Dlouholetým předsedou poroty KHS byl Prof. Václav Snitil. Náš fotograf jej zachytil při včerejším zahajovacím koncertu.

Na návštěvě v redakci

Mezi hosty a posluchači 44. ročníku KHS můžeme potkat v Roškově divadle i šéfredaktora deníku Orlické noviny Karla Pokorného. Dlouhé roky pracoval v redakci Zpravodaje KHS, dnes jsem využil možnosti a pro Zpravodaj jsem ho alespoň vyzpovídal.

• Když se řekne KHS, co to pro Vás znamená, vybaví se Vám spíše práce nebo pohoda?

Karel Pokorný: „Samozřejmě oboje, ale pro mě i kus života. Ke „Kociánce“ jsem se dostal díky své téměř desetileté práci v Jednotném závodním klubu, dnes Klubcentru. Angažovat se při houslové soutěži byla vlastně přímo moje pracovní náplň zhruba od první poloviny 80. let. Ale od samotného začátku to nebylo jenom o práci, protože KHS je opravdu mimořádná akce a mě od začátku zaujala. A nebyla to pro mě jen práce, soutěž se stala i zábavou. Navíc jsem dostal možnost díky soutěži setkat se spoustou zajímavých lidí. Přitom jsem mohl obdivovat neuvěřitelné výkony mladých houslistů.“

• Jsou nějaká konkrétní jména houslistů, na které vzpomínáte?

„Bohužel mi „utekl“ výkon mladičkého Milenkoviče, tehdy jsem ještě nebyl zaměstnán v Klubu. Ale Milenkovič mě zaujal později, kdy jsem měl možnost se s ním setkat již jako s mladým mužem, kdy se vrátil do Ústí nad Orlicí. Ale přiznám se, že celkově nemohu říci, že by na mě někdo zapůsobil až tak, že bych na něj vzpomínal dodnes. Víc na mě působila celková atmosféra, všechny ty nadšené výkony spousty mladých houslistů, kteří věnují hrani na housle celý svůj život.“

Když mluvím o setkávání s lidmi, jsou to spíše lidé kolem soutěže, na které opravdu rád vzpomínám. Ať už to byli Mistři houslaři nebo Mistři ladiči... Vzpomínám na pana Pötzla, nezapomenutelného Jarmila Červinku, měl jsem to štěstí zažít u soutěže i pana ředitele Šrámka z Komenského školy. To byla skutečně nádherná osobnost u každé houslové soutěže. Tyto tři lidi si vybavuji.

Soutěž má pro mě ještě jeden rozměr - protože jsem se poměrně záhy dostal k práci na Zpravodaji KHS, čas strávený v redakci Zpravodaje byl rozhodně užitečný pro moji příští práci v novinách.“

• V redakci Zpravodaje se kolem Vás vystřídala asi také řada zajímavých lidí.

„Hodně vzpomínám na spolupráci se Sašou Gregarem, ať už pracoval v Klubu nebo ne. Saša Gregar byl osobností, která dokázala Zpravodaj výrazným způsobem vést, formovat, někam směřovat... „Kociánka“ pro mě skutečně znamenala rozvoj určitých schopností, které jsem po letech mohl uplatnit v novinách.“

Jinak nemohu ještě nevzpomenout na „rozhlasáckou“ partu, která jezdila pravidelně - samozřejmě na Jana Šimíčka, ale především vzpomínám na Slávka Kubíka z hradeckého rozhlasu. Oba se často objevovali v redakci, když měli volno, když netočili záznamy.“

• Jako vedoucí redaktor Orlických novin vidíte náš region s jistým nadhledem. Jaké místo v něm má KHS?

„Je samozřejmě, že „Kociánka“ má jinou pozici mezi houslisty, houslovými pedagogy, fandý houslové hry v celé Evropě, možná i ve světě, nežli mezi obecným publikem. Ale to je otázka všech specializovaných akcí. Neřeknu nic nového, když řeknu, že je tato soutěž výjimečná svým nasměrováním na houslovou mládež. Kolik asi takových soutěží je... Jistě je proto soutěž platným členem organizace EMCY, funkcionáři EMCY se v Ústí i objevují a hodnotí soutěž dobře. Soutěž má významné postavení, ale nejsem si jistý jestli je tak hodnocena i běžným občanem, i když Město Ústí nad Orlicí „Kociánku“ zařadilo do nejvyššího patra akcí, které chce podporovat a držet. Ale to je otázka celkového přístupu k propagaci, jejího stylu a způsobu.“

• Konkrétně?

„Jako člověk už pracující v novinách jsem se pokoušel změnit tvář Zpravodaje, aby vypadal nově, snad radostněji, ale změna se neujala. Mrzí mě, že organizační výbor nebo lidé z redakce nedokáží zabezpečit pravidelné výstupy pro ČTK. Myslím, že novináři z velkých novin, na rozdíl od nás, kteří regionem neustále brouzdáme, jsou zvyklí na servis. Jsou možná i líní přijet až sem, do malého městečka... Určitě by organizační výbor měl tímto směrem více „napřáhnout“.“

A když jsme u významu soutěže, zaráží mě letošní účast. Uvažovalo se kdysi nad předkoly pro české houslisty, aby se sem dostali jen ti nej..., ale pokud to není výsledek záměru, musím se ptát, proč je tu letos pouze padesátka houslistů. Pro nás, co pamatujeme počty kolem stovky účastníků, je to překvapení. Nevěřím příliš v konkurenci jiných soutěží. Já stále tvrdím a věřím, že úspěch na KHS v hudebním světě něco znamená a to i pro budoucí kariéru mladých houslistů. Začínali zde snad všichni naši dnes významní houslisté, i někteří zahraniční. Příkladem je opět Milenkovič, který uvádí na svých CD, kazetách i propagačních materiálech, že je laureátem zdejší soutěže. Opravdu se ale chci zeptat organizačního výboru, zda je spokojen s letošní účastí. Budu pokládat pro naše noviny tuto otázku i předsedovi poroty.

Je to určitě o modernějších pružnějších přístupech k propagaci a další prezentaci této soutěže. Vzhledem k tomu, že i KHS i má některé sponzory, nevím, jestli by nebylo zajímavé, že by vítěz obdržel třeba šek na jistou částku...

Je to o hledání nových přístupů, možná i dalších nových lidí do organizačního výboru. To nemyslím ve zlém, ale prostě pokud je „nová krev“ může přinést i novou dynamiku. Tím nekritizuji současný výbor, naopak se hluboce skláním před jeho úsilím - mám na mysli jeho rozšíření, nikoliv vystřídání...“

• Slovo na závěr?

„Přeji soutěži samozřejmě jen to nejlepší! Doufám, že mladí houslisté budou jezdit do Ústí nad Orlicí i mnoho dalších let.“

Děkuji za rozhovor.

-mn-

Šimon a Matouš dobývají Ústí

Devítiletého Michala Šimona jsem zastihla ve chvíli, kdy právě opouštěl jeviště po skvělém výkonu v druhém kole první kategorie. Odehrál Alardovu Fantazii Faust, byl odměněn vřelým potleskem a utíkal sledovat své soupeře. Sám hodnotil svůj výkon velice kriticky, nebyl spokojen a říkal, že mu některá místa nevyšla. Ale zvláštní trému prý neměl. Pociť před a po vystoupení shrnul lakonicky, že to není skoro žádný rozdíl. Ať mu ta odvaha dlouho vydrží!

Michal hraje na housle od tří let, vzorem byl jeho otec, který ho také k houslím přivedl. Michal chce být samozřejmě houslistou, ale ve volném čase se věnuje typicky klukovským hrám s auty a traktorem, případně hraje fotbal. Michala sem doprovodili oba rodiče a my mu společně s nimi držíme palce.

-SV-

Povídání s rodiči Šimona a Matouše

Ve středu soutěžila první kategorie, ve které zvítězil Matouš Michal a na třetím místě byl jeho bratr Šimon. Se Šimonem jsem udělala aktuální rozhovor těsně po vystoupení. Po vyhlášení výsledků jsem se vypravila za rodiči obou chlapců, aby nám prozradili recept na tak skvělé výsledky. Nejprve jsem se dozvěděla, že oba rodiče vystudovali konzervatoř. Otec housle a maminka violoncello a oba rodiče učí na ZUŠ v Polici nad Metují. Oni byli první hudebníci v rodě, žádná tradice nefungovala. Další téma, které jsme probírali bylo - podíl nadání, práce a přání rodičů. Rodiče přiznávají, že prvotní bylo jejich přání, aby se děti hudebně vzdělávaly a od útlého věku je k tomu vedli. Vytvořili jim systém, ve kterém tvoří housle samozřejmou povinnost, takže chlapce vůbec nenapadá ji zpochybňovat. Pan Michal má názor, že důležitější je práce, píle a chuť než nadání a sám pracuje s mnoha žáky, kteří nemají velké nadání, ale hudba je baví a mají výsledky. Další zajímavou věc, kterou jsme s panem Michalem

probírali, je způsob cvičení. Nejdůležitější je hlava a čím je dítě starší, tím může cvičit méně, protože koncentrace, přesnost a smysluplnost nahradí zbytečný čas, při kterém houslista tahá smyčec a kouká z okna.

Chlapci jsou v Ústí již po několikáté a jejich zkušenost se soutěžením jim umožňuje být klidnými a hrát bez problémů. Doma nemají žádný zvláštní režim, věnují se všem klukovským hrám, mají vztah k přírodě a technice a Asterix u nich vítězí i nad houslemi, když chybí pevná ruka. Ale na soutěž se těší, mají zdravé ambice.

O budoucnosti chlapců nemají rodiče žádné přesné představy, nechávají věcem volný průběh a osudu jeho prostor.

Myslím, že se budeme se Šimonem a Matoušem setkávat i v dalších ročnících a přejeme jim úspěchy na poli hudebním i jiném.

-SV-

Novinka

Novinkou na hudebním trhu, na kterou bychom Vás rádi upozornili, je dosud nepublikovaný op. 17 - Dvě skladby pro housle a klavír od Jaroslava Kociana. Dosud neznámé skladby jistě potěší každého zapáleného houslistu. Noty si můžete zakoupit ve foyeru Roškotova divadla ve stánku hudebnin paní Jany Ditrichové.

Cena: 250,- Kč

-IV-

Houslová příručka

Hudba prohlubuje citový život člověka.

Je pramenem radosti a jeho harmonického vyvážení.

(motto I. dílu knihy)

V Metodické Příručce pro začínající učitele, kterou sestavila členka poroty profesorka Jaroslava Staňková, najdete mnoho cenných rad a postřehů pro výuku. Dozvíte se například jak zjistit, má-li žák hudební sluch, nebo jak předcházet trémě. Za tuto knihu získala profesorka Jaroslava Staňková v roce 1997 1. místo v soutěži „Pedagogická tvořivost“. Celá příručka je uzavřena hudebním desaterem Otakara Ševčíka, jehož poslední bod zní takto: „Cvičit, cvičit a zase cvičit! Má se cvičit 24 hodin denně, a nestačí-li to, tak si přivstaňte.“

Kniha je k dostání ve foyeru Roškotova divadla.

Cena: 120,- Kč

-IV-

Bechyně 2002

Setkání přátel komorní hudby a interpretační kurzy Bechyně 2002 se konají od 30. června do 14. července 2002. Akci pořádá Česká hudební společnost. Housle vyučují P.Messiereur a I.Štraus (oba týdny) a P.Kudelásek (2. týden).

Přihlášky jsou k dispozici u Evy Štrausové nebo Ivana Štrause.

-red-

Omluva Editio Bärenreiter Praha

Vážení přátelé,

Při přípravě titulu „Jaroslav Kocian - Trois pieces d'impression op. 18 pour violin et piano“ (H 7825) došlo k vážnému - byť neúmyslnému - pochybení, při kterém vypadlo z titulního listu a tiráže jméno editora Václava Snítily, jež revidoval houslový part. Autorovi se nesmírně omlouváme a chybu napravíme při příští reedici této hudebniny, ke které dojde ještě v tomto roce. S přátelským pozdravem

jménem nakladatelství Editio Bärenreiter Praha
Eva Zámečnicková

Toto nakladatelství se zároveň omlouvá, že otisklo mylné informace o povinných skladbách pro 45. ročník KHS

Nová budova ZUŠ J. Kociana pod střechou

Na prostranství mezi Okresním úřadem a Kulturním domem, vyrůstá od podzimu loňského roku mohutná hrubá stavba nové budovy ZUŠ Jaroslava Kociana v Ústí nad Orlicí. Kdo stavbu sleduje pravidelně potvrdí, že je radost pozorovat, jak doslova před očima roste jedno patro za druhým. Pracovníci dodavatele stavby Východočeské stavební společnosti připravují odlévání železobetonového skeletu, který tvoří podobně jako budova ústeckého divadla (mimochodem tomu se stavba bude trochu podobat) základní kostru celé rozsáhlé budovy.

Navštívili jsme jednoho z těch, kdo za realizaci této stavby zodpovídá, ředitele ZUŠ J. Kociana pana PaedDr. Jiřího Tomáška, abychom se zeptali, jak výstavba pokračuje v polovině dubna 2002:

„Osobně se domnívám, aniž bych to chtěl přechválit, že stavba pokračuje velice pěkně. Všichni ji máme denně před očima a vidíme, že nejen skelet, ale celá hrubá stavba se blíží ke svému zastřešení a dokončení. Již v současné době pokračuje vyzdívání vnitřních příček uvnitř stavby, na což postupně naváží další práce, jako jsou omítky, elektroinstalace, topení a vybavování interiéru. Samozřejmě také zvenčí dostane budova jednotný plášť, ale k tomu se můžeme vrátit někdy příště. Pokud vše půjde bez větších problémů, tak náš hrubý odhad podle harmonogramu stavby ukazuje, že nejzazší termín pro dokončení celé stavby je listopad 2002. Do jaké míry se nám podaří sladit ukončení stavebních prací s pracemi interiérovými - to si v této chvíli netroufám předvídat, ale domnívám se, že nejpozději v prosinci by mělo být vše hotovo, aby se v lednu 2003 mohlo začít vyučovat v nové budově.“

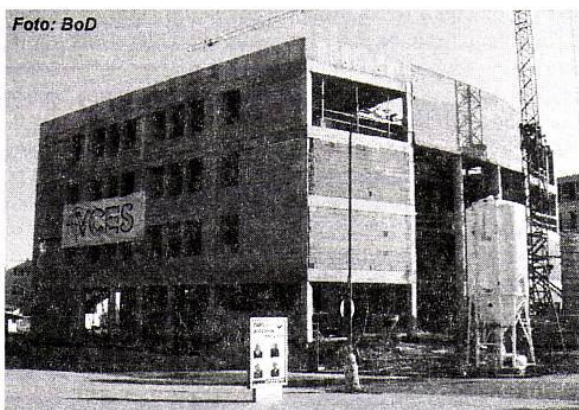
• Jaká je spolupráce s generálním dodavatelem stavby?

„Generálním dodavatelem stavby je Východočeská stavební a.s. Mohu-li vycházet jenom ze své skromné osobní zkušenosti, coby úplný laik v oboru stavebnictví, nevyskytly se s touto firmou prozatím žádné potíže, naopak některé drobné změny, které jsme si jako budoucí uživatelé vymysleli navíc a vyžádali, jsou realizovány bez problémů, samozřejmě na základě změn v projektu dohodnutých a potvrzených autorem projektu ing. arch. Karlem Blankem. Spolupráce je bezvadná, v tomto uzavřeném kruhu - gen. dodavatel - autor projektu - inženýring a ZUŠ zatím nic „neskrípe“. Věříme, že budova nové ZUŠ bude dokončena podle předpokladů, aby mohla přivítat v lednu 2003 žáky a učitele ZUŠ J. Kociana a v dubnu a květnu účastníky Heranovy violoncellové soutěže a jubilejní Kocianovy houslové soutěže. Už dnes se těšíme na nové prostředí!“

Děkuji za rozhovor.

Položení základního kamene nové budovy ZUŠ v Ústí nad Orlicí

Pohled na průčelí nové ZUŠ v Ústí nad Orlicí 8. května 2002 v 8:02 hod.

Houslista s kloboukem

Už včera jsem si všimla jednoho houslisty s čemým kloboukem. Odhadovala jsem ho asi tak na 11 let a byla jsem zvědavá, proč ten klobouk nosí. Adam Pakosta soutěžil ve druhé kategorii, a tak, ještě než si stačil oddechnout po svém vystoupení, malinko jsem ho vyzpovídala.

• Adame, proč nosíš ten klobouk?

„No, Šporcl má šátek, tak já mám klobouk.“ (Pavel Šporcl, laureát KHS z roku 1986 - pozn. red.)

• Z prvního kola jste po předepsané skladbě postoupili čtyři. A tři jste shodou okolností hráli stejnou skladbu. Co ty na to?

„To zjištění bylo strašné, ale nějak to dopadne. Povinná skladba byla hezká, byly tam dva protiklady - pomalá a rychlá část. Myslím si, že se mi docela povedla.“

• A jak jsi ke hře na housle přišel?

„Ve třech letech jsem našel u dědečka pod skříní housle a moc se mi líbily. Chtěl jsem hned začít hrát, ale ještě to nešlo. A tak jsem potom v šesti začal chodit do hudebky.“

• Co pro Tebe znamenají housle a hudba?

„Hraní na housle je moc krásné, lidi jsou rádi, když si mě můžou poslechnout. Je to pro mě i náplň volného času; místo toho, abych coural někde venku, raději cvičím. I ve škole mi všichni moc fandí.“

Tak Ti děkuji za hezký rozhovor a přeji hodně úspěchů.

-LV-

Ve včerejším čísle jsme přinesli portréty pěti ze sedmi porotců. Dnes Vám představujeme na horním snímku prof. Jaroslava Staňkovou a na snímku dolním prof. Mikuláše Jelínka.

Foto: Bod

Výsledky 44. ročníku KHS - II. kategorie

1.místo

cena nebyla udělena

2.místo

Kim Yoe Rae - H. Acad., Budapešť

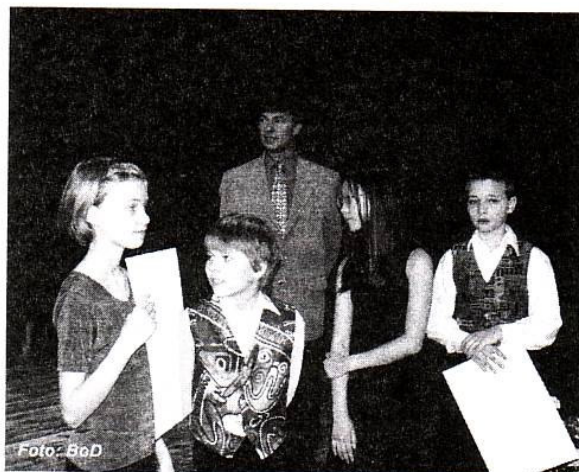
3.místo

Pakosta Adam - HŠHMP

Čestné uznání 1.stupně

Fauth Henriette - H. Gymn., Berlín

Čepický Jakub - Gymn. J.N., Praha

Vyhlášení výsledků II. kategorie

Povinné skladby pro 45.ročník KHS 2003

1. kategorie

Jaroslav Kocian - Ukolébavka

3. kategorie

Jaroslav Kocian - Intermezzo pitoresque, op. 18

2. kategorie

Jaroslav Kocian - Serenáda G - dur, op. 17, č. 1

4. kategorie

Josef Suk - Píseň lásky (úprava Jaroslava Kociana)

SPONZOŘI XLIV. ROČNÍKU KHS

TABULE CTI

JUDr. Lukáš Jiří • advokát
JUDr. Mazanec Jaroslav • advokát
Lékárna Na Kociance
MUDr. Ehl Jiří
Florida s.r.o. • hotel
Hudeček s.r.o. • stavební inženýring
Konzum • obchodní družstvo
Mecawel s.r.o.
Vyrona Export s.r.o.

Město Ústí nad Orlicí

vyhlašovatel a titulární sponzor

Pardubický kraj

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR Praha

spoluvyhlašovatel

Rieter CZ a.s., Ústí nad Orlicí

generální sponzor

**Nadace
Český hudební fond
Praha**

PAMĚŤOVÉ SÍTĚ

ZÁLOHOVÁNÍ

DISASTER RECOVERY

www.mhm.cz

Strunal s.r.o.

Luby u Chebu

Komerční banka a.s. pobočka Ústí nad Orlicí	Hotel Uno Ústí nad Orlicí	Výzkumný ústav bavlnářský a.s. Ústí nad Orlicí
Editio Bärenreiter Praha	 H. Benefit s.r.o. BENEFIT Třebechovice pod s.r.o. Orebem	 Efel - music accessories Rychnov nad Kněžnou
 ART DECOR interiery ústí nad orlicí bytové studio návrhy a realizace interiérů kancelářský nábytek kancelářské doplňky židle, křesla, koberce ratanový a bambusový nábytek dekorace, dřevořezby, repliky Komenského 144 562 01 Ústí nad Orlicí Tel., Fax: 0465 - 52 32 31	Deníky Bohemia Orlické noviny	 MUSIC Jana Dytrichová Ústí nad Orlicí
 GALERIE KORÁB Lochmanova 57 562 01 Ústí nad Orlicí Tel.: 0465 - 52 71 19 Mobil: 0607 - 27 33 89 E-mail: galerie.korab@ustinadorlici.cz	 DOMINO RESTAURANT - PIZZERIE - CAFÉ BAR • obědy • večere • Každý den v týdnu 18 DRUHŮ PIZZ restoviny • saláty • minutky •	RESTAURACE - KAVÁRNA POPRAD Smetanova 470 562 01 Ústí nad Orlicí Tel.: 0465 - 52 11 02 mobil: 0603 - 764 112
Auto Janák Ústí nad Orlicí	FOFO IRENA Ústí nad Orlicí	 tiskárna a vydavatelství Ústí nad Orlicí
František Mejdr komanditní společnost Ústí nad Orlicí	 KVĚTINÁŘSTVÍ A KOŽENÁ GALANTERIE U MEDARDA Mírové náměstí 132 562 01 Ústí nad Orlicí Tel.: 0465 - 52 52 54	JIRÍ PEŠKAR SKLENÁŘSTVÍ - RÁMOVÁNÍ ZHOTOVENÍ FOTOKLÍČŮ TEL.: 0465 / 525559 Privat: Popradská 1444 562 06 Ústí nad Orlicí Office: Na Štěpnici 300 562 01 Ústí nad Orlicí
 Kabelová televize Ústí nad Orlicí, spol.s.r.o. Tvardkova 1191 562 01 Ústí nad Orlicí ktuo@ktuo.cz Poskytuje na své síti tel. 553390 televizní a datové služby 0603-823288	SYLVA Ing. Karel Francek Rviště 25 561 11 Ústí nad Orlicí Tel., Fax: 0465 - 58 81 53	 REKLAMNÍ TISKÁRNA razítka • vizitky • potisk reklamních předmětů • potisk textilu a prac. oděvů • samolepicí etikety • výroba firemních tabulí • letáky, pozvánky, svatební oznámení • reklamní tašky s tiskem • reklamní samolepky Lochmanova 1203, 562 01 Ústí nad Orlicí Tel.: 0465 - 52 61 73, Fax: 0465 - 5254 38 Mobil: 0602 - 65 97 00, E-mail: vlcek@tupo.cz
 STAMITZ MUSICAL INSTRUMENTS Mgr. Jan Hrodek Jilemnického 295 562 01 Ústí nad Orlicí Tel.: 0603 - 28 94 88 E-mail: stamitz@email.cz	 VINOTÉKA Martin Drašnar T.G.Masaryka 115 562 01 Ústí nad Orlicí Tel.: 0608 - 129 882	 Sazba zpravodaje KHS www.bod.cz Tiskárna Ústí nad Orlicí tisk zpravodaje KHS www.grantis.cz
Zpravodaj Kocianovy houslové soutěže - informační bulletin XLIV. ročníku KHS, vychází denně mezi 8. a 11. květnem 2002. Vydává tiskové středisko KHS. Šéfredaktor: Miroslav Němec (mn). Redakce: Markéta Světlíková (sv), Irena Navrátilová (IN), Lida Vacková (LV), Pavel Sedláček (sč), Bohumír Džubej (BoD) Sazba: BoD - Bohumír Džubej, Mírové náměstí 131, P.O.Box 47, 562 01 Ústí nad Orlicí Mobil: 0777- 22 92 73 (777 22 92 73), Tel.: 0465 - 52 43 52 (465 52 43 52), E-mail: bod@bod.cz, Web: http://www.bod.cz Tisk: GRANTIS s.r.o., Smetanova 510, 562 01 Ústí nad Orlicí, Tel., Fax: 0465 - 52 57 41 (465 52 57 41) E-mail: grantis@grantis.cz, Web: http://www.grantis.cz Náklad: 200 výtisků		